

Cap a la integració multiètnica

L'auge de les migracions ocupa les pàgines d'actualitat i massa sovint de manera alarmista, amb les seves manifestacions més preocupants. I alhora s'oblida la base econòmica que la sustenta –i fins i tot l'estimula– i els factors humans que motiven el desplaçament dels països pobres cap als països més desenvolupats. Fins a principi dels noranta era com si els fluxos migratoris només afectessin l'Europa del nord, la més industrialitzada, en països com França, Alemanya o Bèlgica, on els immigrants assoleixen quotes del 10%, però en els darrers anys les onades de nousvinguts s'han estès per l'arc mediterrani i, òbviament, a la península Ibèrica. El resultat és una població forana superior al 3% en el conjunt de l'estat espanyol, però que a Catalunya ja arriba a la mitjana europea del 6%.

La conseqüència més visible és la diversitat de races que conviuen als carrers de les nostres ciutats i pobles, sobretot en les àrees econòmiques més pròsperes. I anant una mica més enllà de la vida quotidiana, la multiculturalitat que es manifesta a les escoles, als centres mèdics o als mercats. Tanmateix, l'assimilació dels nousvinguts no és fàcil i la tendència dominant és agrupar-se en determinats barris, amb el perill de formar guetos que afavoreixen més la diferència que la integració. Si al damunt tenim en compte les situacions precàries d'arribada, els dèficits de formació i una desigual qualificació professional, comprendrem que aquest no és un fenomen que es pugui desatendre.

Davant d'una evolució sociològica que respon al signe de la globalització, la societat no pot actuar amb indiferència, ni amb polítiques de fets consumats. Si el món viu sota consignes d'alta mobilitat i amb un constant canvi d'expectatives laborals, cal arbitrar les mesures per adaptar-se a un planeta concebut com una mena d'espai únic en què cadascú tingui dret a buscar les seves millors oportunitats. No s'hi val a mantenir els prejudicis per part de les societats d'acollida, ni és lícit posar obstacles a l'assimilació dels forans.

“Davant d'una evolució sociològica que respon al signe de la globalització, la societat no pot actuar amb indiferència, ni amb polítiques de fets consumats. Si el món viu sota consignes d'alta mobilitat i amb un constant canvi d'expectatives laborals, cal arbitrar les mesures per adaptar-se a un planeta concebut com una mena d'espai únic en què cadascú tingui dret a buscar les millors oportunitats”

Ben al contrari, una ràpida identificació amb els valors de la cultura que els acull pot facilitar la convivència mútua.

En aquesta via d'integració, les fundacions i les entitats amb vocació de servei hi tenim molt a dir i a fer. Els criteris d'assistència social que fins ara han servit per millorar la qualitat de vida de sectors com la gent gran, els discapacitats o els marginats socials són perfectament útils a l'hora de prestar suport al col·lectiu dels immigrants. Per sort, cada vegada hi ha més grups de voluntariat i més especialistes que treballen per pal·liar els desequilibris socials en un temps tan marcat pels canvis. D'aquesta manera, la col·laboració entre els experts del sector i les fundacions que poden destinar-hi mitjans és la clau per garantir una labor eficaç.

Tanmateix, el camp d'acció és molt ampli i, contra la dispersió d'esforços, cal apostar per actuacions concretes i amb els objectius ben definits. Amb aquest criteri, acabem de posar en marxa un nou programa d'ajuts que s'orienta a les generacions més joves. D'una banda, volem afavorir els projectes relacionats amb la inserció sociolaboral i cultural dels joves immigrants que arribaren al nostre país quan eren menors i que actualment, superada la majoria d'edat, troben dificultats per establir-se amb una posició pròpia; i d'altra banda, el programa també contempla els projectes d'integració d'infants i joves de famílies immigrants en les activitats de lleure i d'educació sociocultural.

La convocatòria està oberta a totes les associacions i professionals que ja actuen o es plantegen actuar en aquest sector i que disposen de projectes específics i uns equips humans de solvència per dur-los a terme. La finalitat és clara: avançar ordenadament cap al mutu coneixement i la convivència pacífica, amb el punt de mira posat en una autèntica societat plural, on cadascú trobi l'ocasió d'exercir els seus drets i deures.

Fermí Pons-Pons és gerent de la Fundació Caixa Sabadell